

"En les situacions de crisi es respon millor des de models més comunitaris i menys individualistes"

Ds, 4/07/2020 per Catalunya Religió

([Jesuïtes](#)) La crisi produïda per la pandèmia de COVID-19 ha tensionat la nostra societat en general, però molt particularment el nostre sistema sanitari. Els professionals sanitaris i de cures s'han vist sotmesos al que molts han definit ja com el repte professional més important de les seves vides.

La gestió de la incertesa, les llargues jornades de treball i la manca d'equips de protecció individual són només algunes de les batalles que han hagut de lliurar aquests professionals, que en tot moment han mostrat elevats nivells de compromís, avantposant el bé dels seus pacients i de la població als seus propis interessos.

L'Institut Borja de Bioètica, en el marc de la Universitat d'Estiu Ramon Llull oferirà a partir del 7 de juliol unes jornades online dedicades a la reconstrucció personal i col·lectiva dels professionals sanitaris i de cures després de la pandèmia.

Els encarregats de fer la sessió inicial seran el jesuïta i llicenciat en Medicina **Joan Carrera** i la metgessa de família i coordinadora docent de l'Institut Borja de Bioètica, **Helena Roig**, que abordaran el canvi de paradigma en l'atenció durant la pandèmia.

I és que, com explicarà Joan Carrera, la pandèmia ens enfronta a un canvi de paradigma, qüestionant de forma abrupta un model individualista i liberal, i obligant a desplaçar-se cap a un paradigma més social, on s'han de definir qüestions que estan per sobre de la llibertat dels individus. "Aquesta prioritització pot generar tensions entre el personal sanitari i els pacients, però també entre el mateix personal sanitari, que es pot veure sobrecarregat per les decisions que ha prendre, així com per decisions que li venen imposades sense la seva participació".

Tot i això, segons Carrera, “en les situacions de crisi sanitària el model més comunitari hauria de prevaler tant per poder respondre millor a la situació com perquè és capaç de generar més cures cap a les persones en situació de fragilitat”. “En les situacions de crisi”, afirma, “es posa en evidència que es respon millor des de models més comunitaris i menys individualistes”.

Alerta però que cal parar atenció, perquè “el model que accentua el bé de la col·lectivitat hauria de ser elaborat de forma participativa i no des de determinats poders i interessos, i el personal sanitari i social hauria de participar en l’elaboració dels principis que regeixen els criteris de distribució i redistribució dels recursos, des de la seva experiència i coneixements mèdics”. A més, “no es poden vulnerar els drets de les persones ni donar lloc a formes de control autoritari o anul·lació de mecanismes democràtics”.